

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2606/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Динчић, адвокат из ..., против тужене Предшколске установе „Радосно детињство“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5194/22 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5194/22 од 15.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5194/22 од 15.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5194/22 од 15.03.2023. године, жалба тужене је усвојена, жалба тужиле делимично усвојена и пресуда Основног суда у Новом Саду ПП 2723/21 од 26.09.2022. године укинута у усвајајућем делу и делу одлуке о накнади трошкова поступка и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. У преосталом, жалба тужиле је одбијена и потврђена првостепена пресуда у делу којим је одбијен део тужбеног захтева преко износа од 4.262,16 динара до траженог износа од 4.724,97 динара, преко досуђеног износа од 660,07 динара на име обрачунате законске затезне камате до траженог износа од 732,75 динара; одбијен захтев за исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада у износу од 90.604,25 динара са законском затезном каматом почев од 01.09.2021. године до исплате и износа од 14.979,68 динара на име обрачунате законске затезне камате на главницу од дана доспелости сваког појединачног износа до 31.08.2021. године; одбијен захтев за исплату на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора у износу од 77.380,51 динара са законском затезном каматом почев од 01.09.2021. године до исплате и износа од 12.086,84 динара на име обрачунате законске затезне камате на износ главног дуга од дана доспелости сваког појединачног износа од 31.08.2021. године.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену којим је тужбени захтев одбијен, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Поступајући у смислу цитиране законске одредбе Врховни суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиле, јер у овој парници није одступљено од судске праксе у којој је расправљено питање права запослених у јавним службама на исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. О овом правном питању Врховни касациони суд је на седници Грађанског одељења одржаној 05.07.2022. године усвојио став према коме запослени којима се плате исплаћују у висини вредности минималне зараде у јавним службама, као корисницима буџетских средстава (којој категорији запослених припада тужила), остварују право на накнаду трошкова исхране у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора по основу рада, применом коефицијента за обрачун и исплату плата у којем је садржан додатак на име тих накнада и саставни је део коефицијента за сваког запосленог. Како су пресуде нижестепених судова у делу у коме је одлучено о захтеву тужиле за исплату ових накнада донете у складу са усаглашеном судском праксом, прихватање одлучивања о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној не би утицало на другачији исход спора.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 01.09.2021. године, а побијани део правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиле није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић